

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Ἑστίας» : Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀρ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 408

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ. Μυθιστόρημα Ἀλεξάνδρου Πούσκιν.
- ΡΟΥΜΕΛΗ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.
- ΕΠΙΓΡΑΣΕΙΣ τῶν διεγερτικῶν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.
- ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ τῶν Παρισίων κατ' ἐπαγγέλματα.
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ—ΔΑΗΘΕΙΑΙ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἦρξάτο ἐν Παρισίοις ἡ ἔκδοσις τοῦ πρὸ πολλοῦ ἀγγελθέντος περιοδικοῦ συγγράμματος «Revue du monde latin», οὗτινος σκοπὸς ἔσται ἡ δημοσιεῖσις πραγματειῶν καὶ ἀρθρῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν λατινικῆς καταγωγῆς ἐθνῶν, ὧν ἐπιδοῦμαι τὴν συνεννόησιν καὶ σύμπραξιν. Ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ τεύχει, πλὴν ἄλλων ἀξιοσπουδάζων πραγματειῶν, δημοσιεύεται καὶ γαλλικὴ μετάφρασις, μετ' ἀντιπαράθεσος τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου, τοῦ ἐσχάτως ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» δημοσιευθέντος ποιήματος «Ἡ τρελή» τοῦ κ. Ρ. Μ. Βιζυηνοῦ, γενομένη ὑπὸ τοῦ ἑλληνιστοῦ κ. μακρησίου Queux de Saint-Hilaire.

— Κατὰ τινὰ ἔργα δημοσιευθέντων ἀπογραφῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ ἐπτά τῆς Αὐστρίας πανεπιστήμια κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐξαμηνίαν ἀνήρχετο εἰς 9571. Ἐκ τούτων 4524 ἦσαν σπουδασταὶ τοῦ δικαίου, 2118 τῆς ἱατρικῆς, 1461 τῆς φιλοσοφίας καὶ 1168 τῆς θεολογίας· τούτοις προστέθεν 368 τῆς φαρμακευτικῆς καὶ 283 τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας. Τὸ ἐν Βιέννῃ πανεπιστήμιον ἠριθμοῖται 3755 φοιτήτας, τὸ γερμανικὸν πανεπιστήμιον τῆς Πράγας ἠριθμοῖται 1442, τὸ τσεχικὸν τῆς αὐτῆς πόλεως 973, τὸ πανεπιστήμιον τῆς Λέμβεργ 895, τὸ τοῦ Γράτς 867, τὸ τῆς Κρακοβίας 738, τὸ τῆς Ἰνσβρούχης 653 καὶ τὸ τοῦ Τσέρνοβιτς 248.

— Ἐν Παρισίοις ἀγγέλλεται ἡ προερχὴς δημοσιεῖσις ἔργου, ὅπερ πρόκειται νὰ κινήσῃ μεγάλως τὴν προσοχὴν τοῦ φιλολογικοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου. Εἶνε τοῦτο τὰ «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Ἑρρίκου Ἀίνε, τοῦ εὐφρεστάτου καὶ χαριστάτου ποιητοῦ.

Τὸ πολύτιμον χειρόγραφον κατεῖχεν ἡ χήρα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπομένη βριτὴ ἐντολῆ τοῦ συζύγου τῆς εἰς οὐδένα εἶχε κάμει λόγον περὶ αὐτοῦ, διότι ἡ Ἄινε εἶχε διατάξει ἵνα τὰ «Ἀπομνημονεύματα» ταῦτα δημοσιευθῶσι μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του. Τῆς κυρίας Ἄινε ἀποθανούσης, πρὸ τινων μηνῶν, εἰς τὴν ἐπιστηθίαν φίλων τοῦ ποιητοῦ καὶ πιστοῦ οὐμόδουλος τῆς χήρας του, ὁ κ. Julia, διορισθεὶς ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης, ἠδυνήθη τέλος νὰ παραδώσῃ τὸ χειρόγραφον εἰς τινὰ ἐκδόστην.

Τὰ «Ἀπομνημονεύματα» ταῦτα ἦσαν κατατεθειμένα παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ τῆς οἰκογενείας, εἰσι δὲ γνησιώτατα. Τὴν δημοσιεῖσιν δ' αὐτῶν μετὰ πολλῆς περιεργίας ἀναμένει ὁ κόσμος, διότι καθὰ βεβαίως, ὁ δικηκώτατος συγγραφεὺς, ὅστις τοὺς Παρισίους εἶχε κάμει δευτέραν πατρίδα του, οὐδαμῶς φείδετα ἐν αὐτοῖς τῶν ἐκείθεν τοῦ Ἑλληνικοῦ συμπατριωτῶν αὐτοῦ.

— Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τῶν ἐπαγγελματιῶν

ἐν τῷ γερμανικῷ κράτει τοῦ 1882 ἔτους 19,350 κύριοι ἔργον ἔχουσι τὴν συγγραφὴν βιβλίων ἢ τὴν δημοσιογραφίαν· τούτων δὲ 1208 μετέργοντες καὶ ἄλλο ἐπάγγελμα. Ἐκ τῶν 19,350 μόνον 350 εἰσι γυναῖκες, οἱ δὲ λοιποὶ ἄνδρες. Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ἀριθμοῦνται εἰς 14,813, οἱ δὲ θεράποντες εἰς 1616. Ὅθεν ἐν ὅλῳ 35,779 ἄνθρωποι ζῶσιν ἐν Γερμανίᾳ ἐκ τῆς συγγραφῆς βιβλίων καὶ τῆς δημοσιογραφίας, ὧν 23,203 ἄρρενες καὶ 12,496 θήλειαι. Τούτοις ὁμοῦ δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ συγγραφεὶ βιβλίων καὶ οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ἔχοντες ἄλλο κύριον ἐπάγγελμα.

— Περὶ τοῦ ἐν Πάρῳ ἀνακαλυφθέντος ἀρχαίου μεταλλείου τοῦ λυχνίτου λίθου, περὶ οὗ ἀνεφέραμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ Δελτίῳ, ὁ κ. Α. Κορδέλλας, ὁ διακλακρμένος ἡμῶν ὀρυκτολόγος, δημοσιεύει ἐκτενέως ἄρθρον ἐν τῷ «Αἰώνι», οὗ μεταφέρομεν ἑνταῦθα τὸ κυριώτερον μέρος:

«Οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον λυχνίτην ἢ λυχνία τὴν διαφανῆ, λευκὴν καὶ ὑποξανθίζουσαν παρὶαν λίθον, διότι ταύτην ἐλιθοτόμουσιν ὑπὸ τὴν γῆν, τῇ βοήθειᾳ τοῦ φωτὸς τῶν λυχνίων. Ἐκ τοῦ λυχνίτου ἐποίησαν τὰ ἀμίμητα καὶ ἀθάνατα ἀριστουργήματα τῆς καλλιτεχνίας ὁ Φειδίδης, ὁ Πραξίτελης καὶ ἄλλοι. Ἐκ δὲ τῶν τοῖς πᾶσι γνωστῶν ἔργων, τῶν ἐκ λυχνίτου πεποιημένων, ἀναφέρομεν τὸν Σάτυρον τοῦ Πραξίτελους, τὴν οὐρανίαν Ἀρροδίτην τοῦ Φειδίου, τὸν ἀρίτως ἀνακαλυφθέντα Ἐρμῆν τῆς Ὀλυμπίας κτλ. Ἐπὶ σκοπῇ τῆς ἀνευρέσεως καὶ μεταλλεύσεως τοῦ παρίου λυχνίτου συνέστη ὡς γνωστὸν βαλγικῆς τῆς Ἑταιρίας, μετατραπέσια εἶτα εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου με κεφάλαιον ὄρ. 4,500,000. Ὡς γνωστὸν, ἡ ἑταιρία αὕτη διὰ τὰ ἔργα τῆς ἐγκαταστάσεως, ἦτοι σιδηροδρόμους, ἀτμομηχανάς, πριονιστήριον πρὸς σχίσιν τῶν πλακῶν κλ., οὐ μόνον ἑδαπάνησε τὰ κεφάλαια αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν δάνειον, ὅπερ ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ. Ἀτυχῶς δὲ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἑταιρίας, ταῖς συμβουλαῖς ζένομα ἑνταῦθα προσκληθέντων ἀδράτῃς δαπάναις μηχανικῶν, ἐδόθη ὄλιγα ἰσραμμένη διεύθυνσις, διὰ τοῦτο δὲ οὐ μόνον τὸν γνήσιον καὶ καλὸν λυχνία δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνευρῆ, ἀλλ' οὐδ' αὐτὰ τὰ κοινὰ τῆς οἰκοδομῆς μάρμαρα. Εἰς τοιαύτην δ' ἀπελαπιστικὴν κατάστασιν περιελθούσα ἡ Ἑταιρία, ὀχλοκλήρως στερομένη οὐ μόνον τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς πρώτης ὕλης, ἀνέθετό μοι τὴν προεδρίαν καὶ διεύθυνσιν τῶν ἔργων. Μηνὶ δὲ Ἀβγούστου μεταβὰς εἰς Πάρου ὑπὸ τὴν βῆθεσσαν ἰδιότητα, ἐπὶ σκοπῇ τοῦ νὰ περιορισθῶ ὅσον ἔνεστιν ἡ καὶ νὰ παύσω εἰ δυνατόν αὐτὰ, ἐμελέτησα ἐπισταμένως οὐχὶ τὰ ἔργα τῶν νεωτέρων, ἀλλὰ τὰς ἀρχαίας μεταλλεύσεις, εἰς ἃς ἐνήργησα δοκιμαστικῶς ὑπονόμου. Τὰς ὑπονόμους ταύτας διηύθυνα διὰ τῶν λατόμων (ἐκβολαδικῶν χωμάτων) εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ τῶν Νυμφῶν. Δι' αὐτῶν ἀνεκάλυψα τότε τὸ ἄκρον τῆς ἀρχαίας μεταλλείας εἰς βάθος 70 μέτρων περίπου ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Ἀνόμωσα τὴν μὲν πρώτην ὑπόνοιον «Ἐπίδα», τὴν δὲ δευτέραν ΕΠΟ, διότι τὰ στοιχεῖα ταῦτα εὗρον ἐγγεγραμμένα δι' ἔρουθρου χρώματος ἐπὶ λευκοῦ λίθου εἰς τὸ ἔρθεν βάθος.

«Ὁ ἐν τῷ βίθει τοῦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ βορῶρου καὶ λατόμων, ἐχόντων πλέον τῶν 30 μ. παχύτητα, λυχνίτης εἶχε προετοιμασθῆ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μεταλλευτῶν πρὸς λατομίαν διὰ προπαρασκευαστικῆς τέχνης, ἦτοι μεθόδου τῶνδ' ἐκπρακτικῆς καὶ σοφῆς, — περὶ ἧς ἄλλοτε, — ἔγκατελείφθη δὲ, ὡς εἰκάζομεν, ἐξ ἀνάγκης τινός.

«Ὁ ἐν τοῖς ἔγκαισι τῆς γῆς ἀνακαλυφθεὶς οὗτος λυχνίτης εἶνε ἑξαισίου καλλονῆς, λεπτόκοκκος κατὰ τὴν ὄψιν, διαφανῆς, χρώματος ὑποξανθίζοντος μέχρι τοῦ σπυρόχρου, εἶνε ἐπιδικτικὸς λεπτοτάτης ἑξερρασίας, ἡ δὲ κοίτη αὐτοῦ διευθύνεται κανονικῶς ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. ἔχει παχύτητα 2 1/2 μέτρων καὶ κλίσιν 24—320 πρὸς ἀνωτολάους.

«Ἐκτοτε καὶ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν μου ἐξακολουθεῖς κατὰ τὸ παρ' ἔμοῦ διαγραφρὸν σχέδιον αἱ ἔρευναι ἐντός τῶν

ἀρχαίων λατομείων, δι' αὐτῶν δὲ ἀνεκαλύφθησαν ἔτι αἱ ἀρχαῖαι λατομείαι, αἰτινέεισιν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προητοιμασμένοι δι' ἐντομῶν βαθυτάτων, λελαξευμένων διὰ τῆς χειρὸς ἐν τῇ στερεῇ πέτρᾳ, πρὸς ἐξόρυξιν καὶ ἐξαγωγήν τῆς πολυτιμῶν ταύτης ὕλης.

Τὸ μόνον ζήτημα, ὅπερ ἐπασχολεῖ σήμερον ἡμᾶς, εἶνε τὸ νὰ συνηθώμεν ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ διὰ τῶν γλιίσχρων μέσων, ἅτινα δύναται νὰ διαθέσω, νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῶν σχολῶν ὑπονόμων καὶ ὀρυγμάτων τεμάχια τινὰ τοῦ ἀνεκαλυφθέντος λυγνίτου, ἵνα διὰ τοῦ φωτός τοῦ ἡλίου ἐπιδεικθῇ ἡ καλὴ αὐτοῦ ποιότης καὶ στερεότης.

Ὁ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐνεργῶν ἀνασκαφῆς ἐφορὸς τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καβδαζίας ἐπιστέλλει ἐκεῖθεν κατὰ τὴν «Ν. Ἐφημερίδα» οὗτι εὐρύνει 20 τεμάχια ἐνεπιγράφων πλακῶν, ἅτινα μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ μελέτης προσαρμοσθέντα ἀπετέλεσαν δύο τῶν περιφήμων ἐκτινῶν σ τ η λ ω ν, ἅς ἀναφέρει ὁ Παισαβίας (2, 27, 3) ἐν αἰς ἦσαν ἐγγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν θεραπευθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἡ ἀσθένεια αὐτῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας. Ἡ μία τῶν ἐπιγραφῶν τούτων εἶνε σχεδὸν πλήρης καὶ σύγκειται ἐξ 125 στίχων, ἑκαστος δὲ στίχος ἐκ 50 γραμμάτων.

Τὸ πρῶτον τίτλον «Ἑλληνικὸν θέατρον» ὁ κ. Παναγιώτης Δ. Ζάννος ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν τεύχους κομφοῦ καὶ μετὰ εἰκονογραφῶν, ἐμπιρίχοντος τοῦ «Μνηστήρα» τῆς Πηνελόπης», ἔργον ὅπερ ἐδιόχθη ἐφέτος ἐπανηληλυμμένοι ἀπὸ σκηνῆς, τὴν «Ἐρωτικὴν ἀπόπειραν», κωμικὸν σκηνικὸν διάλογον ἔμμετρον, τὸν «Γάμον ἐκ λαγείου», κωμωδίαν μονόπρακτον καὶ τὴν «Γυναικὰ δύο συζύγων» ἑτέραν κωμωδίαν εἰς μίαν πράξιν, πάντα δὲ ταῦτα ἔργα νεώτατα, ὅν τὸ πρῶτον ἐκδοτέον εἰς σφῶς.

Ὁ περιέχων τ' ἀνωτέρω πρῶτος τόμος θέλει τιμηθῆαι ἀντὶ τριῶν δραχμῶν, συμπαρατίθεται δ' αὐτῶ καὶ δύο μουσικαὶ συνθέσεις πρὸς φθῆν μετὰ κλειδοκυμβάλου, ὁ «κοδικκός» τῆς Μελανοῦς καὶ ὁ «Εἰς τὸν Ὀδυσσεῖα ὕμνος».

Ὁ ἀντισυναγματογράφος τῆς φάλαγγος καὶ λήψανον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κ. Κ. Διαμαντοπούλου ἐξέδωτο ἐν Τριπόλει τὰ κατὰ τὸν στρατιωτικὸν βίον τοῦ ἀπομνημονεύματός του ἐν εἰδῇ ἱστορικῆς περιλήψεως τῶν τοπικῶν συμβάντων κατὰ τὴν ἐπαρχίαν του.

Ὁ καθηγητὴς τῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Γεωργίου Μιστριώτης ἐδημοσίευσεν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ «Γοργίου τοῦ Πλάτωνος» μετὰ νέαν ἐπεξεργασίαν καὶ μετὰ πολλῶν προσθηκῶν.

Ἐνεκρίθη ἡ σύστασις δημοτικῶν σχολείων ἀρνήτων εἰς Κάτω Ποταμίαν τοῦ δήμου Κραθίδος, Παισιᾶ τοῦ δήμου Κομιστριῶν, Κατάπολα τοῦ δήμου Ἀμοργοῦ, Καρδίλι τοῦ δήμου Ἀλαγονίας καὶ Τροβιάτου τοῦ δήμου Ἀγραφῶν, συντηρηθησόμενων ἐπὶ τοῦ παρόντος δημοσίου δαπάνῃ.

Ὁ περιηγηθεὶς τὸ παρελθὸν θέρος τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς νήσους τοῦ ἀρχιπελάγους Ἀγγλὸς κ. Βεντ ἔγραψεν ἐν τῷ ἀγγλικῷ περιοδικῷ τοῦ Μάξιμιλαν πραγματείαν περὶ Χίου καὶ Σάμου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διδασκαλίας τῆς βοτανικῆς γνώμης τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς καὶ τὴν ἀναφορὰν τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐνέκρινεν ν' ἀνατεθῇ ἡ σχολάζουσα ἔδρα τῆς βοτανικῆς εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς φαρμακολογίας κ. Θ. Ἀφεντούλην.

Καθηγητὴς τῆς στοιχειώδους γραφικῆς ἐν τῇ σχολῇ τῶν τεχνῶν διορίσθη ὁ διακεκριμένος παρ' ἡμῖν καλλιτέχνης κ. Κωνστ. Βολωνάκης.

Ἐξεδόθησαν αἱ ἀγγελθεῖσαι γλωσσικαὶ παρατηρήσεις τοῦ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας κ. Κ. Κασιμάτη. Πρὸς εὐχερῆ χρῆσιν αὐτῶν ἡ ὕλη ἐτάχθη ἀλφαβητικῶς. Περιέχει δὲ 750 παρατηρήσεις εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν καὶ τιμᾶται δ ὁ δραχμῶν.

Ὁ κ. Γρηγόρ. Δ. Ξενόπουλος ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν πρωτοτύπου αὐτοῦ μυθιστορίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ θαύματα τοῦ Διαβόλου», ἐξ 20 τυπογραφικῶν φύλλων συγκειμένης.

Ἐξεδόθησαν δύο ἔτι τεύχη, τὸ ζ' καὶ ζ', τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐκδομένης «Εὐτέρπης», ἐν οἷς ἐξακολουθεῖ ἡ δημοσίευσις τῶν «Αὐθίων» τοῦ Βίκτορος Οὐγκῶ. Τιμὴ ἐκάστου τεύχους λεπτὰ 50.

Ἐξεδόθη ἐνταῦθα νέα ἔφημερίς «ἡ Μακεδονία» καθημερινῆ, συντασσομένη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ἱεροκλέους, ἐτέρα δὲ σατυρικὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνατολίτης». Ἐν Πάτραις δ' ἐξεδόθη νέα ἔφημερίς πολιτικῆ, ἡ «Μεταρρυθμιστική».

Ἀγγέλλεται δ' ἡ ἔκδοσις νέας ἔφημερίδος ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Θρίαμβος».

Προκειμένου νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς ἓνα τόμον ἅπαντα τὰ σωζόμενα ἔργα τοῦ πρὸ τριακονταετίας ἀποθανόντος ποιητοῦ Δημοσθένους Δ. Βιλαδίνης, παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἀνέκδοτον τι ἔργον ἢ γνωρίζοντες ἔργον τι δημοσιευθὲν ἐν ἔφημερίδι ἢ περιοδικῷ ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ «Εὐτέρπῃ» καὶ «Μνημοσύνῃ», ὡς καὶ οἰωνδήποτε πληροφορίαν ἢ οἰωνδήποτε ἀνέκδοτον τοῦ βίου αὐτοῦ, νὰ παράσχωσιν ταῦτα, διότι ἐκ τῆς διασπορᾶς τῶν διαφόρων ἔργων του κινδυνεύει νὰ λησμονηθῇ εἰς τῶν τρυφερωτέρων ποιητῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος.

Οἱ ἔχοντές τι τοιοῦτον παρακαλοῦνται νὰ τὸ ἀποστείλωσιν ὅσον ὀνόν τε τάχιον πρὸς τὸν κ. Γεωργίον Α. Βιλαδίνην, εἰς Ἀθήνας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Αἰμυλίου Εἰμαρμένου: Παιδικοὶ διάλογοι διὰ παιδείαν 7 ἔως 15 ἔτων ἡλικίας. (Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων). Ἐν Ἀθήναις, Ν. Παπαδόπουλος Ἰδρυτής, ἐκδότης. 1883. 16ον, σελ. 191. [Εἶνε οἱ διάλογοι οὗτοι μετὰ τέχνης πολλῆς καὶ ἐν γλώσσῃ ζωηρᾷ καὶ ἀφελεῖ γερραμένοι ἐπὶ θεμάτων λίαν καταλλήλων διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, πρὸς ἣν ἀποβύονται. Δ' αὐτῶν ὁ κ. Αἰμ. Εἰμαρμένος, ὁ οὗτος ψευδωνύμως ὑπογράφόμενος συνεργάτης καὶ τῆς «Ἐστίας» κ. Α. Π. Κουρτιδῆς, προσφέρει ἀνάνγνωσμα κάλλιστον εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, συντελεσθὲν οὕτω φιλοτιμῶς εἰς τὴν ὑγιᾶ μόρφωσιν καὶ διαπαιδαγωγίαν αὐτῆς. Τὸ βιβλίον τιμᾶται φρ. 1,50].

Βαξίπηρ Κοριόλανος. Δράμα εἰς πράξεις πέντε μεταφρασθὲν ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ὑπὸ Μ. Ν. Δαμηράλη. (Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Ζ' τόμου τοῦ ζ' καὶ ζ' τεύχους τοῦ «Παρνασσού»). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Παρνασσού». Παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Μητροπόλεως. 1883. 8ον, σελ. 96.

Καταστατικὸν τοῦ Γεωγραφικοῦ Συνδέσμου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Κάλλους». 1883. 8ον, σελ. 15.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Εἶμαι τέρας φοβερὸν, ἔχω τράχηλον μακρὸν, ἔχω κεφαλὴν διπλῆν.

Τὸ ὑπόλοιπόν μου σῶμα εἶνε μία . . . ὦ, ποπὸ ὦ, καὶ πῶς νὰ το εἰπῶ! Ἄν οἱ πόδες μου κοπῶσι καὶ ἡ μέση μου μαζί, τὸ πόδιον μου δὲν θνήσκει, ἀλλὰ ζῆ καὶ ἀναζῆ.

2. Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν. E Y T A E H I A

3. ΔΥΣΕΙΣ 1. 100 (εκατὸν) = ἑν, εκ(α)τον = ἕκτον. 2. Οἱ δύο εἰσι ἐν δυοῖ σώμασι ψυχὴ μία. 3. Κίμων, κίων, Ἴων, ὦν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for 7 October 1883, including columns for government bonds, bank deposits, and exchange rates. Includes sub-tables for 'Πιστωτικά καταστήματα' and 'ΚΩΝ[ΠΟΛΕΩΣ] (17 Ὀκτωβρίου)'.

Table with exchange rates and other financial data, including sub-tables for 'Συναλλαγματα' and 'Νομίσματα'.

Παρατηρήσεις: * Ἀπὸ ἀπρ 1 — 59,799 τῶν 8 τοῖς ἑκατ. καὶ ἀπὸ ἀπρ 59,800 — 100,000 τῶν 9 τοῖς ἑκατ. ** Τὸ τελευταῖον ἔτος δὲν ἔδωκε μέρημα. *** Μέρημα τῶν 10 πρώτων μηνῶν ἐπὶ τῶν καταβληθέντων δι' ἰσάστην μετοχῶν 60 φράγων.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἐστίας. κ. Χ.Ρ. Πάτρας. Ἐλήφθη ἡ δέουσα φροντίς περὶ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας. — Φοιτῆ τῆς Κατάλογος ἑλληνικῶν τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις Μουσείοις ἀποκειμένων ἔργων τέχνης δὲν ὑπάρχει ὑπάρχει ὅμως ἐν γερμανικῇ γλῶσσῃ ὁ τοῦ διδάκτορος Α. Milchhöfer (Die Museen Athens) πωλούμενος παρὰ τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖ Wilberg καὶ ὁ τοῦ Sybel ἐκδοτέος ἐν Μαρδούργῳ τῷ 1881 (Katalog der Sculpturen zu Athen). Τῶν πηλίων ἀγγείων ὑπάρχει γαλλιστὶ ἐκδοτέος κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon ἐν Παρισίοις, τῶν δὲ πηλίων μορφῶν ὡσαύτως γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha ἐν Παρισίοις. — κ. Φ. Δ. Παρακαλεῖσθε νὰ τὸ λάβητε ἐκ τοῦ γραφείου ἡμῶν. — Περὶ ἔργῳ. Ὅλα ἔξ. — Σὺνδρομη τῆς. Ἡ χρῆσις τοῦ βίνωμακτρον, ὅσα σήμερον ὑπάρχει ἀπανταχοῦ διαδεδομένη, δὲν φαίνεται πολὺ ἀρχαία ἐπὶ ἱποκράτους ἀναφέρεται: οἱ ἄνθρωποι μεταχειρίζοντο ὑψάματι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ὅπως σφογγίζωσι τὸ πρόσωπον καὶ τὸ στόμα· καὶ ποῦ ὁ πατὴρ οὗτος τῆς ἱατρικῆς κατακρίνει τοὺς συγχρόνους του ἱατροὺς ὅτι μεταχειρίζονται πολυτελῆ ὑψάματα ὅπως σφογγίζωσι τὸ μέτωπον καὶ τὸ πρόσωπον. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἐπεῖχον τῶν τοῦ ἡμετέρου βίνωμακτρον, οὕτως τὴν χρῆσιν φαίνεται ὅτι ἀνικαθίστων οἱ δάκτυλοι. Ἐπειδὴ δὲ οἱ βήτορες ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ οἱ ποιηταὶ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῶν ποιημάτων αὐτῶν εἰς τοὺς ἀγῶνας δὲν ὤφειλον οὕτε νὰ ἀπομύττωνται οὕτε νὰ πτύωσι, σημαντικὸν προτέρημα δι' αὐτοὺς ἦτο τὸ νὰ ἔχωσι τὴν βίνα ξηράν. Τὸ προτέρημα δὲ τοῦτο ἐπεζητεῖτο μάλιστα εἰς τὰς γυναῖκας, ὁ δὲ μέλλων νὰ νυμφεῖθῃ ἐν τοῖς πρώτοις ἐξήταις νὰ πληροφορηθῇ καὶ περὶ τούτου, ἀπαράλλακτα ὅπως ἡμεῖς σήμερον ἐρωτώμεν περὶ τῆς προικῆς. Ἐν τινὶ τῶν κωμωδιῶν αὐτοῦ ὁ βρωμαῖος κωμικός Πλάτωνος παρουσιάζει τινὰ ζητοῦντα εἰς σύζυγον γυναῖκα, ἥτις νὰ μὴ ἔχῃ τὴν βίνα . . . ὄργαν, ὁ δὲ Ἰουδανάλῃς παρουσιάζει ἡμῖν ἄνδρα, ὅστις θέλων νὰ διαζυγίῃ τὴν γυναῖκά του, ὡς μόνον πρόφασιν φέρει εἰς αὐτὴν ἔκτατον πολὺ συχνὴν χρῆσιν τῶν δακτύλων τῆς. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐν πάσι μιμηταὶ τῶν Ἑλλήνων, παρεβλήθησαν καὶ αὐτοὶ τὴν χρῆσιν ὑψάμακτρον πρὸς ἀπόμακτον τοῦ ἰδρώτους τοῦ προσώπου. ὀνομάσαντες τοῦτο σοῦδ ἀριον (sudarium) πλὴν δὲ τούτου εἶχον καὶ τὸ orarium, προωρισμένον μόνον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ στόματος. Τὰ σοῦδάρια τῶν Ῥωμαίων δεσποινῶν κατασκευάζοντο πολυτελῆ ἐν μικρᾷ τινὶ πύλῃ τῆς Ἰσπανίας, πιθανῶς δ' ἦσαν ἐν χρῆσιν μόνον παρὰ τὴν ἀριστοκρατίαν καὶ τοὺς πλουσίους, ὁ δὲ ὄχλος ἀντικαθίστα αὐτὰ διὰ τῆς ἀκρας τῶν ἐνδυμάτων του. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἵπποδρομίου οἱ εὐγενεῖς ἀντὶ χειροκροτημάτων ἀνέστησαν εἰς τὸν ἀέρα τὰ σοῦδάρια ἢ τὰ ὄραρια αὐτῶν, ὁμοίως ὡς αἱ κυρία τῶν ἡμερῶν μας εἰς ἀναλόγους περιστάσεις ἀνεμίζουσι τὰ βίνωμακτρά των εἰς ἐνδειξιν τῆς ἐπιδοκίμασις των. — Κυρία Α. Π. Καλάβρυτα. Τὸ ἀντίτιμον παρεδῶσαμεν τῷ κ. Κ. Μπέκ, ὅστις θέλει φροντίσαι περὶ τῆς ἀποστολῆς πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ μόνον, ὄντα ἀντιπρόσωπον τῆς ἔφημερίδος ταύτης ἐνταῦθα, δέον νὰ ἀποτείνεσθε. — κ. Γ. Ν. Βελιστινίου. Τοῦ λοιποῦ ὅτι πέμπεται ἀπόσπευ. — κ. Κ. Ν. Διότι ὅλοι μὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν ἰσθμιακήν, ἥτις εἴσεται αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, οὐδαὶ δὲ δέχεται αὐτὴν ἵνα ἐξισωθῇ πρὸς τοὺς κατωτέρους του. — Ἐν ἰσυνδρομη τῆς. Σύρον, καὶ κ. Σ. Ε. Βραβίλων. Ἀκατάλληλα ἀτυχῶς. — κ. Δ. Γ. Δορράχιον. Παρεδόθησαν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδομένην «Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα». — κ. Ι. Ι. Ρουτσούκιον. Ἀτυχῶς τὸ βιβλίον περὶ οὗ μᾶς γράφετε δὲν εὐρίσκειται ἐν τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπωλείοις.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[6 Ὀκτωβρίου (Πέμπτη) 1883].

Ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» τὸ διάταγμα τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ὁ ἡμέρα συγκλήσεως ὀρίζεται ἡ 27 ἰσταμένου μηνός. — Ῥαγδαί-
όταται βροχαί, καταπεσοῦσαι τὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν, προξένησαν πλουσιότατας ζημίας εἰς τὴν πόλιν. Πολλὰ οἰκίαι παλαιαὶ καὶ νεώμοτοι κατέρ-
ρευσαν, ἄνθρωποι τινες ἐφονεύθησαν, πλείστα δὲ ὑπό-
γεια ἐπλημύρθησαν. Αἱ γέφυραι τοῦ Ἰλισσοῦ ἐκινδύνευ-
σαν νὰ παρασυρθῶσι, πολλὰ βίραθρα ἠνοίχθησαν εἰς
διάφορα μέρη τῆς πόλεως, πολλὰ δὲ ὁδοὶ ἐκαλύφθησαν
ὑπὸ χωμάτων. — Ἐπανήλθον οἱ ἐναπομείναντες ἐκ τῆς
ἀποσταλείσης εἰς τὰ ναυπηγεῖα τῆς Ἑσπερίας ναυτικῆς
ἐπιτροπῆς κκ. Μπότταρης, Κανελόπουλος, Γιαλούσης
καὶ Κουντουριώτης, ἐπιταχύναντες τὴν ἐπινοδὸν αὐτῶν
κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως, ὑπέβαλον δὲ ἀμέσως
τὰς μελέτας αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Κα-
τὰ δὲ τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα» τὰς ἡμέρας ταύτας διδε-
ται παραγγελία διὰ τὴν κατασκευὴν νέων πολεμικῶν
πλοίων, ἅτινα πιθανῶς ἔσονται τέσσαρα θωρηκτὰ ἀτά-
ξιος, τέσσαρα καταδρομικὰ, τέσσαρες ἀτμοημιολία, καὶ
ἓξ ἢ ὀκτὼ τορπιλλοφόροι λέμβοι, προϋπολογιζόμενων
περίπου 70,000,000. — Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» ἄρχε-
ται ὁσονοῦπῳ ἢ προκαταρκτικῇ μελέτῃ διὰ τὴν ἀπὸ
χρόνου θρυλλουμένην αὔξησιν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλ-
λήλων τοῦ κράτους. Φαίνεται δὲ ὅτι πλὴν τοῦ γενικοῦ
μέτρου τῆς ἐπαναγωγῆς τῶν μισθῶν εἰς τὸ πρὸ τῆς εἰσα-
γωγῆς τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος ποσόν, θὰ γεί-
νη καὶ ἀξία λόγου αὔξεσις τῶν μισθῶν τῶν τῆς κεντρι-
κῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων. — Ἡ λειτουργία τῶν σιδη-
ρῶν γραμματοκιβωτίων, ἅτινα ἐτέθησαν εἰς τὰ διάφορα
κέντρα τῆς πόλεως πρὸς εὐκολίαν τῆς ταχυδρομικῆς ὑ-
πηρεσίας ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης. Ἡ
ἐξαγωγή τῆς ἀλληλογραφίας ἀπὸ τῶν κιβωτίων τούτων
γενήσεται 7ις τῆς ἡμέρας κατὰ τὰς ὥρας 6 1)2, 9 καὶ
11 π. μ. 1, 3, 5 καὶ 7 μ. μ. ἡ δὲ διανομὴ τῆς διὰ τὴν
ἡμετέραν πόλιν μετὰ μίαν ὥραν ἀπὸ τῆς καθ' ὥρας ἐξ-
αγωγῆς πλὴν τῆς τελευταίας, ἧς ἡ διανομὴ γενήσεται
τὴν 7ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς ἐπιούσης. Ἡ εἰς Πειραιᾶ ἀ-
ποστολὴ γενήσεται ἐπίσης 7ις καθ' ἑκάστην. Τὰς Κυρια-
κὰς δὲ ἡ ἀ εξαγωγή γίνεται τὴν 9 π. μ. ἡ δὲ τελευταία
τὴν 1 μ. μ. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐν λόγῳ γραμματοκιβωτίων
ἔσται προστηρημένος πίναξ τῶν ὠρῶν τῆς εξαγωγῆς, πρὸς
εὐκολίαν δὲ τῶν ἀγοραστῶν γραμματοσήμου ἀνεδέχθησαν
τὴν πώλησιν αὐτοῦ διάφορα γειτονικὰ καταστήματα ἔ-
χοντα ἐν τοῖς παραθύροις αὐτῶν πίνακα δηλοῦντα τού-
το. — Ἐξεδόθησαν καὶ διανεμήθησαν εἰς τοὺς διαφόρους
ἀνταποκριτὰς τὰ γραμμάτια τῆς προσεχοῦς κληρώσεως
τοῦ λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. — Ἀγγελ-
θέντος τηλεγραφικῶς ὅτι σεισμοὶ φοβεροὶ συνέδησαν πάλιν
ἐν Χίῳ καὶ τῇ ἀπέναντι παραλίᾳ, θεινὰς ἐπενεγκόν-
τες καταστροφὰς, ἡ κυβερνήσις μεριμνῶσα περὶ τῆς τύ-
χης τῶν ἀτυχῶν θυμάτων διέταξεν ὅπως ἐκπεύσωσιν ἐκεῖσε
τὰ πολεμικὰ πλοία «Ναύαρχος Μιαούλης» καὶ
«Ψαρρὰ» φέροντα 200 σκηνὰς, 10,000 ὀκάδας διπυρί-
του, ξυλείαν μετὰ τεχνιτῶν πρὸς κατασκευὴν παραπηγ-
μάτων, φάρμακα, ἱατροῦς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον ἐν
τοιαύταις περιστάσεσι. Πρὸς τοῦτοις ἐχορηγήθη καὶ πί-
στωσις ἕκτακτος 50,000 δραχμῶν. — Ὁ καθ' ὄλον τὸ
κράτος ἐξαχθεὶς σταφιδόκαρπος ἐκ τῆς ἐφετινῆς ἐσο-
δείας μέχρι τῆς 20 ἰλῆξαντος Σεπτεμβρίου ἀνήλθεν εἰς
73,548,358 λίτρας. — Κατὰ τὴν γενομένην ἐν Ἀρ-
γοστολίῳ ἐπαναληπτικὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν ἐξελέχθη
δήμαρχος Κρανίων ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην ἀποτυχὸν
κ. Γεράσιμος Δρακόπουλος.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ

τῶν περὶ τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα
συνταχθέντων Πολιτευμάτων καὶ ἄλλων ἐπι-
σήμων πράξεων ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τέλους
τοῦ 1832.

ΓΡΑΦ

ΑΝΔΡΕΟΥ Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑ

Τὸ μέχρι τοῦδε ἐκδοσόμενον μέρος αὐτῆς τῆς συλλο-
γῆς τεύχη 11 εὑρίσκονται παρὰ τῷ ἐκδότῃ καὶ τιμῶντα
ἀντὶ δρ. 28.

ΤΟ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΡΑΦ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ

Υψηλότητος.

Τιμᾶται φράγκων 3 1/2.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ μόνον φράγ-
κων 2 1/2. Τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταχυδρομικῶς στελ-
λόμενον ἀντὶ 2,80.

Πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐστίας»
τὰ ἐξῆς δύο βιβλία εἰς μέγα σχῆμα μεθ' ὠραίων
εἰκόνων :

Histoire de mes ascensions par Gaston
Tissandier. Récit de vingt-quatre voyages aériens (1868
—1877, Ouvrage illustré de nombreux dessins. Σελ. 341,
Δραχ. 10.

Les braves gens par J. Girardin. Ouvrage illu-
stré de 445 vignettes. (Couronné par l'Académie fran-
çaise). Σελ. 307. Δραχ. 5.

Τόμοι τῆς «Ἐστίας» ὄλων τῶν προηγουμέ-
νων ἐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτῆς, ἄ-
δειτοι μὲν πρὸς φρ. 5 ἕκαστος, δεδεμένοι δὲ
πρὸς φρ. 8. Ἐκαστος τόμος περιλαμβάνει τὰ
φυλλάδια μιᾶς ἐξαμηνίας.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγο-
ράζοντες τόμους τῆς «Ἐστίας» ἐπιβαρύνονται
καὶ μετὰ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ἅτινα εἶνε δι'
ἕκαστον τόμον ἄδειτον λεπτὰ 60, δεδεμένον λε-
πτὰ 80.

Ἐσάτους ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἐστίας» πω-
λοῦνται καὶ παλαιὰ φύλλα αὐτῆς καὶ δελτία,
τὰ μὲν φύλλα πρὸς λεπτὰ 25, τὰ δὲ δελτία
πρὸς λεπτὰ 10.

ΤΟ ΦΩΣ

ἡ γνωστὴ σατυρικὴ ἐφημερὶς τοῦ
κ. Σ. ΚΑΡΥΔΗ δεδεμένη εἰς ἕνα
τόμον περιέχοντα ἀπὸ 1-184 ἀρ.
τῆς Β' περιόδου, πωλεῖται ἐν τῷ
γραφεῖῳ τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ δρ. 25